

Republikanec Dirksen najavil sodelovanje z L. B. Johnsonom

Vodnik republikancev v Senatu E. Dirksen se je izjavil časnikařem govoril o sodelovanju z demokrasko administracijo.

WASHINGTON, D.C. — V republikanskih vrstah je sedaj taka zmeda, da niti republikanci sami ne vedo, kdo jih zunaj stranke predstavlja. To priliko hoče izrabiti voditelj republikanskih senatorjev Dirksen in se uveljaviti vsaj kot začasen zastopnik svoje stranke. Kot tak je že začel dajati izjave. V njegovi tiskovni konferenci na Novoga leta dan je izjavil časnikarjem, da misli, da bo lahko pristal na Johnsonovo zamisel o podpiranju posvete. Želi pa, da se predsednik opira v svoji zunanji politiki na nasvete obeh strank in ne samo demokrasko. Pri srečanju je posebno naša politika do Vietnamu, ki bi se o njej moral predsednik posvetovati tudi z republikanci. Kot se vidi, bi Dirksen rad igral v zunanji politiki tako vlogo, kot jo je pred 15 leti njegov somišljenik pokojni senator Vandenberg, ki je tudi Trumanu zmeraj rad pomagal, kadar je administracija prišla v zadrego.

Dirksen dalje upa, da bo Kongres tako pridno delal, da bo lahko šel že 31. julija na počitnice. Spravil bo zopet pred Kongres predlog o spremembi ustave, ki je lani tako zelo zavlekel delo v senatu in s tem tudi v Kongresu. Dirksen ne računa, da bi prišlo do omejitve pravice do obstrukcije v senatu, ker je ta pravica po njegovem že sedaj dosti omejena. Pripomnil je tudi, da je s predsednikom v stalnih stikih, kar se tiče dela na novem proračunu. Iz te pripombe bi sklepali, da ga tudi predsednik Johnson smatra trenutno za voditelja republikanske stranke, dokler namreč ni odločeno, kdo bo vodil republikanske kongresnike, Halleck ali Ford.

Papež o pomorih v Kongu

VATIKAN, — Sv. oče Pavel VI. je v govoru množici na trgu sv. Petra pred baziliko sv. Petra dejal, da je "pomor nedolžnih, dobrih misijonarjev, ki so bili brez obrambe, prinesel cerkvi in vsemu kulturnemu svetu neizmerno bolečino".

Zbrane je pozval, naj molijo vsak dan za ohranitev miru, katerega obstoj je v vedni nevarnosti v raznih predelih sveta.

Neuspel poskus prevrata v Boliviji?

LA PAZ, Bol. — Vlada je objavila, da so oborožene sile preprečile poskus nasilnega prevrata, katerega cilj je bil vrniti na predsedniško mesto Paza Estensoro, ki ga je uporno vojaštvo poglano z vodstva dežele 4. novembra lani.



Dopoldne jasno, nato postopna pooblačitve. Najvišja temperatura 47.

AYOUB KHAN ZMAGAL PRI VOLITVAH S 63%

Volivna borba za predsednika v Pakistanu je bila sorazmerno ostra in napeta, predsednik Ayoub je zmagal skoraj z 2:1 nad kandidatino združeno opozicijo Jinnah.

KARACHI, Pak. — Pakistanski diktator Ayoub Khan je pri volitvah zmagal s približno 63%. Do zmage so mu pomagali volivni možje z dežele, kakor tudi voditelji pakistanskih premožnih plasti. Na volivne može je tudi vplival strah, da bodo zgubili svoje gospodarske in družabne položaje, ako bi zmaga opozicija pod vodstvom Miss Jinnah.

Zanjo so glasovali vsi izobraženci, študentje, učne moči, delavski voditelji, časnikarji itd. Miss Jinnah je zmaga v mestih in industrijskih središčih, kar jih je v Pakistanu. Tuptam je celo vdrla na deželo, čeprav je ženska, čemur so se politični opazovalci v Pakistanu ne malo čudili. Ayoubu je pomagal do zmage zahodni del dežele, do čim je na vzhodu Miss Jinnah dobila skoraj večino. Pakistan se je torej politično opredelil na čuden način: na vzhodu obvlada javno mnenje opozicija, na zahodu diktatura Ayoubu Khana. Miss Jinnah ima dalje mesta na svoji strani, dežela gre pa za Ayoubom.

Volivni rezultati dovoljujejo domnevo, da so volivni može volili svobodno. Opozicija seveda trdi, da to ni res in da je Ayoubova administracija kar krepko pritiskala nanje, naj volijo Ayoubu.

Volivni može še niso opravili svojega posla. Voliti morajo že pokrajinske skupščine. Ali jih bo pa Ayoub z ozirom na rezultat sedanjih volitev tudi razpisal, je odprto vprašanje. Volivni rezultat je namreč tak, da bi v vsaj nekaterih krajih utegnili zmagati sedanja opozicija, v drugih pa pošlati v pokrajinske parlamentarne močno manjšino, ki bi imela v svojih vrstah več sposobnih politikov kot vladna večina.

— Ležišča premoga so pod dvema tretjinami površine države Illinois.

Moskva se je izjavila za predlog Peipinga

Sovjetska zveza se je izjavila za predlog rdeče Kitajske o potrebi sklicanja konference vodnikov držav za razpravo o prepovedi atomskega orožja.

MOSKVA, ZSSR. — Komaj je rdeča Kitajska razstrelila svojo prvo atomsko bombo, že je predložila sklicanje konference vodnikov držav, ki naj bi razpravljale o prepovedi in uničenju atomskega orožja. Združene države so ta predlog zavrnile češ, da ima rdeča Kitajska odprta vrata na pot omejitve atomskega orožja s tem, da podpiše pogodbo o končanju atomskih preskusov, ki jo je podpisalo že preko sto držav. Podobno stališče so zavzele tudi druge države svobodnega sveta, ki so videle v kitajskem predlogu v glavnem propagandno potezo.

Sovjetska zveza je po krajšem molku nakazala, da utegne predlog sprejeti. Tako je glavni tajnik Sovjetske Komunistične partije Brežnev že 3. decembra lani dejal, da je kitajski predlog vreden "resne proučitve". Pretekli teden je predsednik sovjetske vlade Kosygin uradno sporočil predsedniku kitajske vlade Cu-Enlaju, da je Sovjetska zveza kitajski predlog sprejela. Tass je to preteklo nedeljo objavil. Zanimivo je, da ni nič sporočil ruski javnosti, da sta podobno stališče do kitajskega predloga zavzeli Poljska in Romunija že nekaj dni prej.

Konferenca vodnikov držav za razpravo o prepovedi in uničenju atomskega orožja, ki se jo ne udeležijo Združene države, najmočnejša atomska sila sveta, je brez pomena. Tega se v Moskvi dobro zavedajo, zato so na kitajski predlog lahko pristali, posebno še, če naj ima to dober vpliv pri satelitih, ki se ženejo za pomiritev Moskve in Peipinga.

Kosygin bo delal za mir

MOSKVA, ZSSR. — Predsednik vlade Sovjetske zveze je v razgovoru z urednikom japonskega lista Asahi dejal, da bo Sovjetska zveza nadaljevala aktivno politiko miru in zmanjšanja mednarodne napetosti.

Johnson je objavil svoj program o "veliki družbi" v poročilu o Uniji

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Republikanski kongresniki so izvolili za svojega vodnika namesto Charlesa Hallecka, G. R. Forda iz Michigana, demokrati pa za namestnika vodnika v Senatu R. Longa iz Louisiane. Predstavniki dom je spreminil delno tudi pravila poslovanja v taki meri, da posebno odber za dnevni red, ki mu načeljuje znani H. Smith, ne bo mogel zavlačevati nove zakonodaje.

WASHINGTON, D.C. — Sen. S. Young se je sprijaznil s svojim starejšim tovarišem iz Ohia in pristal na to, da ga je Frank J. Lausche spremljal kot nanovo izvoljenega v Senatu k prisegi.

KUALA LUMPUR, Mal. — Malezija in Velika Britanija sta okrepili obrambo Malezije, posebno na otoku Borneu. Malezija je posvarila Indonezijo, da bo na vsak večji napad odgovorila z vso odločnostjo in zasledovala napadalce tudi preko meje v Indonezijo.

CHICAGO, Ill. — Škoti tri praznične dni koncem tedna je bilo na ameriških cestah skupno v prometnih nesrečah mrtvih 474 oseb.

BINH GIA, J. Viet. — Rdeči, ki so se preteklo soboto umaknili od tega naselja, ki je zbirališče katoliških beguncev iz Severnega Vietnamu, so včeraj nenadno znova pritisnili. Vladne čete so imele v boju 11 mrtvih, 27 ranjenih in 40 pogrešanih.

Brez koristi

GUANTANAMO, Kuba. — Od konca preteklega poletja so Kubanci zgradili okoli ameriškega vojaškega oporišča Guantanamo preko 50 "bunkerjev" in te povezali med seboj z jarki.

Poveljnik ameriškega vojaškega oporišča adm. J.D. Bulkeley je dejal, da vse te naprave nimajo nobenega vojaškega pomena, ker bi jih v slučaju vsake vojaške operacije brez težave prešli.

Predsednik L. B. Johnson je sinoči ob devetih na skupni seji obeh domov Kongresa podal poročilo o stanju Unije. V njem je poudaril ameriško željo po izboljšanju odnosov s Sovjetsko zvezo, odločno voljo za dosego miru v Aziji, se zavzel za dobre odnose z zavezniki v Evropi in v Latinski Ameriki, pa razgrnil na široko svoj program "velike družbe" doma.

WASHINGTON, D.C. — Prvič od F.D. Roosevelta je predsednik podal poročilo o stanju Unije Kongresu v večerni uri, ko ga je mogla nemoteno poslušati tudi večina prebivalstva dežele preko radia in televizije. Predsednik je govoril počasi in s poudarkom nekaj preko tri četrt ure in naštel vrsto podrobnih predlogov, ki naj bi pomagali deželi do "velike družbe". Napovedal je veliko zvezno pomoč javnim in privatnim šolam, bolniško zavarovanje za ostarele in povišanje njihovih pokojnin, spremembo Taft-Hartleyjevega zakona po željah delavskih unij, ustanovitev posebnega oddelka pri zvezni vladi za obnovo velenosti in za boj proti zločinu v njih, organiziran napor za ohranitev prirodnih lepote, za čistočo ozračja in voda, povečane napore v boju proti revščini, da bodo lahko vsi deležni blagostanja, ki ga sedaj uživajo le štiri petine prebivalstva v deželi.

Amerika ne more doseči svojih ciljev doma brez ozira na svet, "naša skrb, zanimanje, sočutje in pazljivost mora biti posvečena vsakemu kotu na našem planetu, vendar pa ne smemo misliti in ne bomo mislili, da je dolžnost Amerike same urediti vse spore v razklanem in težav polnem svetu," je dejal predsednik, pa nato izrazil željo po izboljšanju odnosov s Sovjetsko zvezo. Amerikanci bi po njegovem radi poslušali in gledali sovjetske vodnike na televiziji, predsednik pa je dejal, da upa, da bodo ti imeli priložnost obiskati Ameriko in se seznani osebno z njo. Povedal je, da se tako poslovni svet kot delavske unije trudijo za povečanje trgovine s satelitskimi deželami vzhodne Evrope in Rusijo.

Predsednik je dejal, da je Amerika pred 10 leti obljubila svojo pomoč Južnemu Vietnamu in da bo to obljubo držala tudi v bodoče, ker je naša lastna varnost povezana z mirom v Aziji. Amerika bo pomagala onim državam, ki hočejo okrepiti svojo neodvisnost in se trudijo za dobrobit svojega prebivalstva. Doma se bo vlada trudila za polno zaposlitev, da bo imel vsak

Napovedal je 1.5 bilijona dolarjev pomoči šolstvu, javnemu in privatnemu, predložil začetek obsežnega boja proti boleznim, ki povzročajo največ težav, se zavzel za izboljšanje razmer v mestih, za boj proti zločinu, priporočil je podpiranje umetnosti in znanosti, pa napovedal tudi odpravo nepotrebnega razmetavanja javnega denarja.

Cilj — popoln zločin?

WILMETTE, Ill. — Oblasti so prijelo preteklo nedeljo 18 let starega visokošolca Harrisona Crouse-ta, ker je preteklo soboto ustrelil svojo 47 let staro mater Normo, svojega prav toliko starega očeta Morrisa in 16 let staro sestro Sally.

Ko so ga vprašali, zakaj je storil ta strašen zločin, je odgovoril: "Ne vem, zakaj sem to storil... Bil sem vse stvari sit... Mislim sem, da jo bom lahko odnesel. Mislim sem, da morem napraviti popoln zločin."

Ameriški diplomatje zagreblj idejo o MLF?

WASHINGTON, D.C. — Kot smo pogosto poročali, se je naša administracija že zgodaj lani vnela za idejo NATO atomskega brodograja, znanega pod kratko MLF. V ta namen so v Pentagonu sporazumno z državnim tajništvom ustanovili celo posebno urad, ki naj se posveti razvoju te zamisli. Sedaj bo ta urad kar na tistem likvidiran.

V državnem tajništvu so takoj izjavili, da ideja sama o MLF še ni pokopana in da jo bodo zopet spravili v debato, ko pride zanj primeren čas. Če se bo to

Iz Clevelanda in okolice

Zadnje slovo — Članstvo Kluba Slov. upokojencev na Holmes Ave. je vabljen jutri, v sredo, zvečer ob sedmih v Zetov pogrebni zavod na E. 152 St., da se poslovi od pokojne članice Rozi Tomažič.

Seja — Društvo Carniola Hive št. 493 TM ima jutri ob sedmih zvečer sejo v SND na St. Clair Ave. soba št. 1. Asesment bodo pobirali od 6. do 7.

V bolnišnici — Mrs. Jennie Skotin z 903 E. 143 St. je v Lake County Memorial bolnišnici v Eastlake, O., soba št. 523. Obiski niso dovoljeni.

Kdo je našel — Na Novoga leta dan je bila izgubljena na Glass Ave. na poti od desete maše lepa, usnjena, kosmato podložena, črna moška rokavica. Najdele je prošeno, da pokliče EN 1-2409.

Zadušnica — Jutri, v sredo, ob osmih bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Antona Hočevarja ob 2. obletnici smrti.

Novi odbori — Klub slov. upokojencev na Holmes Ave. ima za 1. 1965 sledeči odbor: predsednik Anton Skopin, podpredsed. Frank Morrel, taj. John Trček, 1140 E. 176 St., tel. 486-6090, pom. taj. Josephine Sustaršič, blag. Frank Marzlikar, zapis. Joseph Malečkar, nadzor. John Hrvatin, Louis Bezeg in Jack Lipovec. Seje so vsako 2. sredo v mesecu ob dveh pop. v Slov. domu na Holmes Avenue.

Federacija Klubov slov. upokojencev na področju Velikega Clevelanda ima za 1. 1965 sledeči odbor: predsed. Krist Stokel, podpredsed. Joseph Okorn, taj. John Tavčar, 903 E. 73 St., tel. EN 1-1918, zapis. John Trček, blag. Andy Bozich, nadzor. John Zaman, Jos. Malečkar, Jack Lipovec. Seje so vsake 3 mesece. Sklicuje jih predsednik po potrebi.

K molitvi — Članice Podr. št. 10 SZZ so vabljen jutri ob sedmih zvečer v Zetov pogrebni zavod na E. 152 St. k molitvi za pok. Rozi Tomažič.

Nov predsednik šolskega odbora — Dosedanji predsednik R. A. McAllister ni maral več kandidirati, za novega predsednika je bil izvoljen John J. Gallagher, čeprav je dosedanji predsednik McAllister podpiral G. Dobreo. Za podpredsednika je bil izvoljen W. P. Boyd, črnski vodnik in predsednik E. F. Boyd & Son pogrebnega zavoda, ki je bil izvoljen v odbor šole 1. 1963.

Policija išče "tihega" častilca umorjene

Policija je včeraj vzela dva okraska, ki jih je pokojna Beverly Jarosz dobila tekom lanskega leta od neznanega častilca. Upa, da ga bo odkrila in dognala, če ima kako zvezo z umorom.

zgodilo, se bo bolj na željo angleške vlade, ki bi se na vsak način rada znebila dragih atomskih podmornic in nič manj dragim atomskih bomb in jih izročila kakim mednarodni organizaciji, pri čemur bi pa še zmeraj obdržala pravico, da odreja, kdaj bi njeno atomsko orožje prišlo v rabo.



4117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary A. Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 2 Tuesday, Jan. 5, 1965

Kdo bo kaj v novem Kongresu

I.

Najprvo odgovor na vprašanje, kdo bo kam prišel v novem Kongresu.

Na to vprašanje je že do 90% odgovorila tradicija vsebovana v načelu senjoritet. Kdor je že prej postal nekaj v Kongresu, ostane na svojem mestu. Na osnovi tega načela je že zasedena večina predstaniških mest v rednih odborih tako senata kot predstavniškega doma. Seveda pa noben predsednik odbora ne živi večno. Ko izprazni mesto, pride na njegovo mesto njegov namestnik. To velja za odbore in seveda tudi za stalne kongresne komisije in za skupne odbore senata in predstavniškega doma. To načelo velja tudi takrat, ko se v Kongresu menja režim, to je ko preide večina od ene stranke na drugo. Je pa v kljub temu zmeraj nekaj mest praznih in zanje se poteguje zmeraj po več kandidatih in borba za ta mesta se navadno začne že davno pred začetkom zasedanja. Vzemimo za letos samo par slučajev.

Predsednik senatnega demokratskega kluba je senator Mansfield, njegov pomočnik je bil do sedaj senator Humphrey. Humphrey je postal podpredsednik, njegovo mesto v senatu je postalo prazno. Vnel se je zato boj za vse tiste funkcije, ki jih je do sedaj imel Humphrey. Najvažnejša je mesto podpredsednika demokratskega senatnega kluba. Za to mesto se poteguje 4-5 demokratiških senatorjev. Običaj je bil do sedaj, da klubov predsednik izbere sebi namestnika. Mansfield je prešibka politična osebnost in ni tudi zadosti bojevit, zato je letos boj za to mesto dosti živahen. Predsednik Johnson se uradno noče mešati v ta boj, Mansfield pa je predlagal, naj mu klub izvoli pomočnika. Kdo bo v tem boju zmagal, ni jasno niti sedaj, ko je kongresno zasedanje že tu. Klub republikaniških senatorjev je v tem pogledu na boljšem. Tam sedi na predsedniškem mestu senator Dirksen, ki je politično toliko močan, da ne bo privolil, da mu izberejo pomočnika, ki ga ne mara.

V predstavniškem domu je položaj bolj zamotan. V klubu demokratiških kongresnikov bo ostal sedanjí predsednik Alberti, sprememba se ne obeta tudi za mesto njegovega pomočnika. Toda v demokratskem klubu se je premaknil odnos političnih sil. Južni konservativni demokratiški kongresniki so oslabele, njihovi nasprotniki iz drugih delov dežele so postali močnejši. Zahtevali bodo svojo besedo tudi v predsedstvu kluba. V klubu republikaniških kongresnikov je že prišlo do odkritega boja med sedanjim predsednikom Halleckom in kongresnikom Fordom. Halleck bi se rad obdržal na predsedniškem mestu, Ford pa sili na to mesto. Kdo bo zmagal, se ne da reči, morda bo zmagal kdo tretji.

Hujši zakulisni boj se pa vrši za kulisami v vprašanju, kdo bo na novo prišel na to ali ono izpraznjeno mesto v stalnih odborih in komisijah. Pri tem skušajo posebno na novo izvoljeni kongresniki priti čim bolj do veljave. Ker o teh mestih končno odločujejo po tradiciji starejši klubovi člani, imajo seveda ti velik vpliv na mlajše tovariše.

V tem okviru se vršijo za kulisami v obeh strankah boji med konservativnimi, zmernimi in naprednimi člani Kongresa. Kdaj so boji bolj zagriženi in kdaj manj, zavisi od važnosti odbora ali komisije. Boji za mesta v odborih za zunanjo politiko, za proračun, za nakazila, za pota in sredstva, za dnevni red v predstavniškem domu so hujši kot boji za mesta v ostalih odborih.

Kar je pa najvažnejše: dokler niso plenum in odbori sestavljeni, tako dolgo Kongres ne more začeti z rednim delom. Sestava traja dolgo, večasi cele tedne, zato se pa delo v Kongresu odvija prve tedne tako počasi.

II.

Kdo bo kaj pomenil? To vprašanje se zgosti v odgovor na vprašanje, kako veliko pristojnost naj imajo posamezni odbori. V vsakem odboru gospodari po pravilu njegov predsednik. Ako sedi na tem mertu že leta in desetletja, postane objesten in oblasten. Ako ima njegov odbor veliko besedo v Kongresu, njegov predsednik lahko zavre delo vsega Kongresa. V tem postopku so na primer pokazali izredno sposobnost senator Byrd v senatnem finančnem odboru, kongresnik Mills v odboru za pota in sredstva, kongresnik Smith v odboru za dnevni red predstavniškega doma. Senat in predstavniški dom imata le eno možnost, da ukrotita take odbore in take predseidnike. Priškarjata pristojnost odbora, ki hoče vsiliti svojo voljo vsemu Kongresu. To pa je izredno težko delo. V Kongresu je namreč vse polno senatorjev in kongresnikov, ki so v srcu proti vsaki reformi, akoravno jo na zunaj zagovarjajo. Še težje je okrniti oblast predsednikov posameznih odborov. Zato se boj vrši navadno le o pristojnosti odbora kot takega.

Vsi znaki kažejo, da bi Kongres rad omejil pravice odborov, ki odločajo o dnevnem redu plenuma. To velja posebno za Smithov odbor o dnevnem redu. Za kulisami se je ta boj začel že takoj po volitvah. Vedeli smo zanj po izjavah predsednikov odborov. Vsi predsedniki, ki jim grozi

omejitev pristojnosti, so začeli neutegoma kazati prijazno lice in veliko vneto za pospešeno delo v odborih in v obeh plenurih. Člani Kongresa pa vedo ceno takim izjavam. Jim ne verjamejo dosti.

Kongres je po tej poti postal bojno polje za ambicije, želje in politične cilje vseh vrst. Člani Kongresa nas bodo na debelo zakladali s svojimi izjavami. Mislimo, da je najbolje, da take izjave presojamo tako kot kapitolski politiki: skrajno previdno, toda ne cinično. Odkriti se nam mora ozadje vsake izjave, šele potem lahko sodimo, kaj je vredna in kam cilja. Le po tej poti bomo imeli možnost, da doženemo, kaj je v Kongresu resnica in kaj domišljija pomešana s skritimi cilji in željami.

BESEDA IZ NARODA

Novice od Sv. Vida

Cleveland, O. — VREME OB PRAZNIKI. — Med tem, ko je bil na Sv. večer in Sv. dan v okolišu Sv. Vida veliko čez normalno gorko vreme, saj smo imeli temperaturo med 50 in 60 stopinj Fahrenheit, je pa bil novoletni dan normalno mrzel za ta letni čas. Zjutraj ob 6. je kazal termometer pri Sv. Vidu 32 stopinj F.; okrog devetih dopoldne je začelo drobno snežiti in je nato snežilo nekako do opoldne; popoldne pa se je temperatura dvignila za 2 do 3 stopinje in se je na noč sneg spremenil v drobno rosenje. Okrog par inč snega, kolikor se ga je naletelo v dopoldanskih urah na novega leta dan, je vzela novoletna noč.

BOŽIČNA NABIRKA. — Kakor je razvidno iz svetovidskega župniškega oznanila od 5. t. m., so se župljani ob zadnji božični nabirki spet lepo postavili. Med tem ko je znesla svetovidska božična nabirka leta 1963 \$9,359.00, je prinesla ob zadnjem Božiču \$1,302.50 več, namreč \$10,661.50. To je vsota, ki je bil g. župnik gotovo hudo vesel in na katero so župljani lahko ponosni. Za "širokosrčni božični dar cerkvi" se je g. župnik župljanom v zadnjem oznanjlu iskreno zahvalil.

NOVOLETNA VEČERNA POBOZNOST. — Vsi tisti, ki so bili na novoletni večer pri večerni pobožnosti pri Sv. Vidu, so bili gotovo prijetno iznenadeni. In teh ni bilo malo! Pri petih litanijah je ta večer prvič pel litanije zbor cerkvenih strežnikov-ministrantov. Vodil jih je g. župnik msgr. Alojzij Baznik. Pomagal mu je svetovidski bogoslovec Tone Sršen in šest fantov-strežnikov. Ni znano, ali so se za ta svoj nastop kaj posebej vadili, gotovo pa je, da so lepo in korajžno peli. Navdušeno petje pred oltarjem je dvignilo tudi "cerkev", da je še vse bolj močno kot sicer, tokrat odpevala. — Mladi fantje-pevci so bili gotovo ponosni nad svojim uspehom; napravili pa so s tem brez dvoma veliko veselja svojim staršem in drugim ožjim domačim kakor tudi vsem svetovidskim župljanom, saj to daje vsem nove lepe upe. To so namreč stvari, ki bude duhovniške poklice v mladih ljudeh. Naj bi odslej pri Sv. Vidu doživeli še velikokrat kaj takega! G. župniku pa hvala za to!

POBOZNOST PETERIH PRVIH Sobot V MESECU. — V soboto, 2. jan. t. l., so začeli pri Sv. Vidu z opravljanjem pobožnosti peterih prvih sobot v mesecu. Pobožnost je letos namenjena v prvi vrsti v spravo brezmadežnemu Srcu Marijine mu za grehe materializma, ki so gotovo eden od najgrših grehov sedanjosti. Pobožnost je vodil kaplan g. Jošt Martelanc. Udeležba pri pobožnosti je bila lepa. Lepo je, da pridejo v vedno lepšem številu k takim pobožnostim starši z otroki. Prav pa bo, če bo prihodnje udeležba še lepša in da bo zlasti mladih kar se da veliko.

NEDELJA SVETE DRUŽINE. — Prihodnjo nedeljo obhajal svoj god božja družina, vzornica naših človeških družin. Društvo Najsvetejšega Imena Jezusovega vabi vse družine v župniji, naj pridejo to nedeljo

skupaj k sv. maši ob 8. uri. Društvo vabi po tem vse družine tudi na zajtrk v župnijsko šolsko dvorano, kjer bo — po zajtrku — predaval (v angleščini) odvetnik Al Sommer o iziru poklica.

Kronist

Z letne seje Društva Ribnica št. 12 SDZ

Cleveland, O. — Na letni seji je članstvo izvolilo v odbor za leto 1965 sledeče uradnike: predsed. W. A. Vidmar, podpredsed. F. Virant, taj. Joseph Ban, 1201 E. 168 St., Cleveland, Ohio, tel. IV 1-2246, blag. Anton Debelak, zapis. Anton Tavžel, nadzor. Joe Champa, Frank Lunder in Ivan Cendol, za mlad. Frank Debelak, častni zdravnik dr. F. J. Kern, ostali vsi slovenski, zastopniki: za klub društev Frank Virant, za last. certifik. SND Frank Virant, za SDD v Euclidu Louis Lustig ter Joseph Post, za Slov. nar. čit. na St. Clair Ave. Anton Tavžel. Seje so kot doslej vsaki drugi petek v mesecu v SND na St. Clair Ave. v sobi št. 4 ob 7.30 zvečer.

Na seji smo sprejeli v društvo člana in članico iz druge naselbine z istimi pravicami, kot jih uživajo člani, ki so pri našem društvu že 50 let. Tega ne bi omenjal, da nista ta član in članica hotela pristopiti k društvu, ki ima preko tisoč članov, pa so ju odklonili, ker je omejen sobrat bolan. Pravimo, da smo bratje in sestre, pa izgleda, da le, dokler smo zdravi in imamo kaj ta zelenih orlov v žepu! Omenjena nista prosila milošti- kov-ministrantov. Vodil jih je g. župnik msgr. Alojzij Baznik. Pomagal mu je svetovidski bogoslovec Tone Sršen in šest fantov-strežnikov. Ni znano, ali so se za ta svoj nastop kaj posebej vadili, gotovo pa je, da so lepo in korajžno peli. Navdušeno petje pred oltarjem je dvignilo tudi "cerkev", da je še vse bolj močno kot sicer, tokrat odpevala. — Mladi fantje-pevci so bili gotovo ponosni nad svojim uspehom; napravili pa so s tem brez dvoma veliko veselja svojim staršem in drugim ožjim domačim kakor tudi vsem svetovidskim župljanom, saj to daje vsem nove lepe upe. To so namreč stvari, ki bude duhovniške poklice v mladih ljudeh. Naj bi odslej pri Sv. Vidu doživeli še velikokrat kaj takega! G. župniku pa hvala za to!

Od mojih sobratov stric je nekoč, ko je vozil poln voz zeljnatih glav, pa se mu je ta prevrnil v bregu in so zeljnathe glave ubrale vsaka svojo pot navzdol, dejal: Vsaka ima svojo pamet!

Vsem želim srečno in veselo novo leto, bolnim bratom in sestram pa še posebej ljubeza zdravja!

Joseph Ban, taj.

G. Ladotu Lemplu v spomin!

North Benton, Minn. — Več kot en mesec je že, odkar si kot begunec in trpin odšel od nas v drugo, boljše življenje. Kot človek klenega in kristalno čistega značaja ter krasnih glasbenih in voditeljskih sposobnosti si pustil za seboj veliko, zaznatno vrzel, ki jo bo težko kdo drugi enakovreden izpolnil. Mi redki, ki smo Te pobilje in globlje poznali, Te ne bomo mogli pozabiti, dokler se zopet ne srečamo na pragu večnosti ali v njej sami. Naj v svojem dopisu dopolnim le to, česar g. Ernest Majhenič v svojem toplo napisanem članku ni omenil, ker ni imel dovolj podatkov o življenju pokojnika.

Rajni g. Ladislav Lempel se je rodil dne 27. junija 1907. Bil je najstarejši otrok v družini. Ko mu je oče, tudi organist, umrl, je breme vzdrževanja matere in treh bratov padlo na ramena 14-letnega fanta. Korajžno je stopil pred župnika ter izjavil, da je pripravljen prevzeti službo organista. Župnik ga premeri

od nog do glave, ker se mu je fant zdel premlad in premajhen za tako službo. Povabi ga, naj sede za orgelski igralnik ter začne karkoli. Radoveden je namreč bil, ali bodo fantove noge dosegale pedale ali ne? Uspeh pogumnega nastopa fantovega ter njegove izurjenosti je bil ta, da ga je župnik takoj vzel v službo in družina je bila preskrbljena. Pozneje je svoje teoretično in praktično glasbeno znanje izpopolnil v sloviti Orglarski šoli prof. Bervarja v Celju.

V Brežicah je bil organist v obeh cerkvah, župni in frančiškanski. Obenem je bil strokovni učitelj za glasbeno teorijo in petje na meščanski šoli. Ustanovil je tudi kino podjetje ter ga uspešno vodil. Ustanovil je tudi mladinski pevski zbor iz dijakov in dijakinj tamkajšnje meščanske šole. Prišel je na to misel, ko je videl, da se dijaki med počitnicami niso vedeli kam dati. Da bi preprečil njih potepanje ter jih s koristno zaposlitvijo obvaroval pred pokvarjenostjo ter morebitnimi izgredi, jih je pridno vadil v petju o velikih počitnicah. Po dvomesečnem trdem vežbanju zbora se je udeležil tekmovanja drugih mladinskih zborov skupaj s trboveljskimi "Slavčki". Odsel je s svojim zborom drugo nagrado, prvo za "Slavčki". To je bil njegov prvi zaznatni uspeh v širši narodni javnosti, ki mu je prinesel sloves zelo sposobnega pevovodja in dirigenta.

Njegovo strokovno glasbeno znanje je bilo obširno in globoko. Bil je zares umetnik v igranju na orglah. Bil je odličen pevovodja, ki se ni zlepa zadovoljil z zborovim izvajanjem, včasih skorajda prenatancen. Toda vsak nastop njegovih zborov je bil nagrada s toplo, iskreno pohvalo, vsestranskim uspehom ter priznanjem dovršenosti v pevskem izvajanju. Bil je močnejši v obvladanju osmeroglasnega petja. Zložil ali popravil je precej skladb versko-liturgične vsebine. Bil je strokovnjak v gradnji in popravilih vseh vrst orgel na piščali. Skratka izredni glasbeni talent, ki je več ali manj dobro obvladal vsa polja glasbenega udejstvovanja, kakor malokdo drugi izmed Slovencev v zadnjih 100 letih. Pokojni dr. A. Dolinar, bivši profesor na Orglarski šoli ter konservatoriju v Ljubljani, ki se je z avtom pred leti smrtno ponesrečil v Ameriki, je o pokojnem g. Lemplu izjavil, da je on največji glasbeni talent, kar jih je po vojni odšlo v tujino.

Med vojno se je pokojnik moral pred Nemci zateči v Šentjerne pri Novem mestu, ki je bil pod italijansko okupacijsko oblastjo. Pokojni njegov bivši šef v St. Jerneju, župnik-mučenec France Cerkovnik, sam zelo dober glasbenik, ga ni mogel prehlaviti. Dan za dnem skorajda smo se v jeseni leta 1945 v zapornih okrožnega sodišča v Ljubljani pogovarjali o Lemplu, njegovih vsestranskih glasbenih sposobnostih ter lepem značaju. Sojetnike je pok. Cerkovnik rotil, naj se zavzamemo za g. Lempla, če se kdo izmed nas reši komunističnega pekla! Tako sem vedel o pokojnem prijatelju Lemplu dosti lepega prej, predno sem ga osebno srečal v Rimu kot begunec begunca leta 1946. V trdih preizkušnjah, revščini in boleznih pokojnik ni klonil, a tudi pritoževal se ni. Z manj kot 100 dolarji vseh mesečnih dohodkov skozi dve leti in dva meseca v Sheboyganu si je s tem denarjem plačeval hrano in stanovanje, povrh pa še podpiral svojo onemoglo mater kupoval papir in ves pribor za razmnoževanje not članom cerkvenega pevskega zbora. Pokojni g. župnik Joža Kapus je res želel g. Lemplu pomagati ter ga dobiti iz Argentine v Severno Ameriko, a ni mogel. G. Lempla je sprejel v službo ter bil njegov sponzor preč. g. Lojze Koren, takratni župnik na slovni župniji v Sheboyganu.

Na prošnjo pisca tega članka. Žal, da je bil preč. g. Koren ravno takrat premeščen na drugo župnijo in tako ni mogel poskrbeti za pokojnika tako, kakor je želel. Pok. g. Lempel je zaradi tega moral prestati precej pomanjkanja in revščine, a je v kljub temu vztrajal in vzdržal. Ko je položaj končno postal res neznošen zaradi prenizkih dohodkov, sva se selila v septembru leta 1959 v Cleveland, Ohio. Službo je dobil na veliki ameriški župniji v Parmi, predmestju Velikega Clevelanda. Z veseljem in vneto se je vrgel na delo, garal s prepisovanjem in urejanjem not ter neprestanim študijem skoraj noč in dan. Dohodki so bili sicer nekoliko večji, toda tudi delo mnogo naporenejše. Štiri ure neprestanega sedenja in igranja dnevno tudi utrudila in izčrpa šibkega človeka. Ker ni našel pravih življenjskih pogojev, ne pravega razumevanja, se je začela oglašati stara bolezen bolj in bolj. Ni si hotel priznati, da je resno bolan. Delal in garal je kar naprej brez vsake prave oskrbe v hrani in počitku. Rak se je bil že razpasil po želodcu in požiralniku, treba se je bilo podvreči operaciji. Prestal jo je dosti uspešno. Bil je skoraj čudež, da jo je. A ker ni imel dovolj dohodkov in prave oskrbe, je v zdravstvenem pogledu začel naglo pešati. Rak se je bil medtem že razpasil po celem telesu in zašel celo v krvni obtok. Zadel ga je delna možganska kap, od katere si ni več opomogel, kakor smo njegovi prijatelji pričakovali. Bog je svojega zvestega, ponižnega, skromnega služabnika, velikega glasbenega umetnika in strokovnjaka poklical k Sebi dne 12. nov. 1964 ob pol enajsti uri dopoldne. Za nas vse, ki smo ga poznali, cenili, spoštovali in ljubili, je bil po človeških računih in željah poklican k Bogu iz naše srede mnogo, mnogo prezgodaj! Za seboj zapušta pokojni g. Lempel svojo onemoglo mater ter tri brate in svojo zaročenko, gđc. Anko Iveković.

Neopažen je prišel v Cleveland. Tiho, a vztrajno se je uveljavljal kot umetnik pri orglah. Mirno, a odločno je nastopal kot zborovodja. Pridobil si je zaslužen sloves, ugled in spoštovanje kakor malokdo. Zaradi svojega strokovnega znanja, lepega značaja, uglednega nastopa ter neumorne delavnosti, pevci, ki so rabili note, ki jih je on sam razmnožil in priredil, so lahko občudovali njegovo skrbnost, natančnost in trud, ki ga je pokojnik vložil na vsako stran vsake pevske skladbe. Vse je bilo čisto, lahko čitljivo in brez napak. Temeljito, kot je bil pri vsem svojem poklicnem delu, enako temeljito, dosleden in človek prekaljenega značaja, kristalno čistega, trdnega in lepega je bil tudi v vsem svojem ostalem obnašanju in življenju. O njem se res s polno upravičenostjo lahko reče enako, kakor o vsakem dobrem duhovniku: "Gospod! Ljubil sem lepoto Tvoje hiše in kraj, kjer prebiva Tvoje veličanstvo!" — O počitnicah sva vsako nedeljo šla okrog pogledat vse lepe cerkve na področju Velikega Clevelanda, kjerkoli je pok. Lado že prej iztaknil kako zanimivost v pogledu cerkvene gradbene umetnosti. Pokojnik je bil tudi odličen tehnični risar ter je imel zelo dober vpogled v cerkveno gradbeno ter likovnoslikarsko cerkveno umetnost.

Ko se skušamo primerno odložiti njegovemu spominu ob njegovem mnogo preranem grobu, bi iskreno želel, da bi njegov duh skromnosti, iskrene narodne zavednosti, prekaljenosti v natečenosti in značaju, njegov duh gostitve edinstva med sprtimi ostal med nami živ in da bi slovenska narodna skupnost v Clevelandu in okolici dobila pok. Ladotu Lemplu enakovrednega naslednika v glasbenih sposobnostih ter krasnem, vsega posnemanja vrednem značaju!

Naj se na tem mestu kot ožji prijatelj najiskrenej-

je zahvalim posebej sledečim: 1. G. Martinu Košniku, organistu pri Sv. Vidu v Clevelandu ter njegovi ženi za vse gostoljubje ter vso ljubeznivo skrb in pozornost, ki sta jo izkazovala skozi 10 tednov pokojniku po težki operaciji na želodcu pred letom dni zastoj!

2. Dr. Milanu Pavločiču za lepo komemoracijo v čast pokojniku na radio oddaji o priliki smrti in pogreba!

3. G. Francetu Zupanu in njegovi ženi, ki sta rajnega g. Lempla v boleznih pogosto obiskala kljub veliki daljavi in prezaposlenosti ter poskrbela, da je užaloščen zbor "Korotan" ob izgubi svojega pevovodje pokojniku v pogrebni zavodu krasno odpel v slovo. Iskrena hvala vsem članom pevskega zbora "Korotan" ter vsem prijateljem in znancem pokojnika, ki ste ga obiskali v boleznih, pomolili zanj na mrtvaškem odru, mu zapeli v pogrebni domu, molili za pokoj njegove blage duše v cerkvi med pogrebni opravilom ter ga spremili na božjo njivo! Iskrena hvala pesniku g. Jakopiču za lepo poslovilno pesmico — objavljeno v Ameriški Domovini, gg. Kovačiču v Clevelandu ter Majheniču v Milwaukee za napisana in v Ameriški Domovini objavljena topla članka, rajnemu v počast in spomin! In iskrena hvala vsem, ki ste ga cenili, spoštovali, ljubili ter bili dobri do njega! Pa molimo zanj in zase! Zanj, ker ne vemo, ali njegova duša nima morda še kakih majhnih obveznosti, ki jih mora plačati neskončni božji Pravičnosti ter mu mi z molitvami in dobrimi deli lahko pomagamo poravnati ta njegov dolg! Zase pa, da bi mu postali v gorečnosti za slavo božjo ter v ljubezni do lastnega naroda bolj podobni, a tudi v lepoti njegovega kristalno lepega značaja, kakor jih je razmeroma malo mogoče najti med nami v današnjih precej zmešanih časih in razmerah!

Obilje božjega varstva in blagoslova, milosti in pomoči božje iskreno želi v novem letu 1965 vsem bralcem Ameriške Domovine vdani

Rev. Nace Beran-Berglez

IZ NAŠIH VRST

Hamilton, Ont. — Spoštovani g. urednik! Bliža se konec leta, ko mi bo potekla naročnina, in zadnji čas je, da Vam jo zopet pošljem za eno leto naprej. Ameriško Domovino bi zelo pogrešila, če bi mi jo ustavili.

Dovolite, da Vam ob tej priliki voščim srečno novo leto, mnogo blagoslova in napredka. Iskrene pozdrave pošiljam vsem uslužbencem Ameriške Domovine in tudi vsem njenim čitateljem. Vaša zvesta naročnica

Justina Petrovsky

Chicago, Ill. — Cenjena upravnica! Pred kratkim sem prejela Vaše obvestilo, da mi je potekla naročnina. Obžalujem, da sem malo pozna, oprostite, kriv je največ Božič, ker mi naročnina poteče ravno ob času, ko sem v vrtincu pošiljanja božičnih voščil in pripravljanja darov. Imam namreč osem otrok, potem zete in snahe, pa 16 vnukov. Vsakemu bi rada pripravila kak majhen dar, to vse pa vzame čas in tako mora naročnina počakati, čeprav mi je to neljubo.

Z Ameriško Domovino sem zadovoljna. Zelo rada berem povesti. Desetega brata in Upornika sem že parkrat preje brala, pa me vseeno zanima, ker človek z leti precej pozabi. Zanimame tudi vse, kar piše Mr. Ambrožič iz Kanade in mnogo drugih.

V novem letu Vam želim obilo uspeha pri Vašem delu.

Z najlepšimi pozdravi!

Josephine Kral

KANADSKA DOMOVINA

Kanada se pripravlja na praznovanje stoletnice

TORONTO, Ont. — Politične razmere se preteklo leto v naši deželi niso razvijale najzadovoljivejše. Dolgotrajni boj za novo zastavo in proti njej, ki je bil končan 15. decembra, ni dosegel cilja, ki so ga videli v novi zastavi njeni predlagatelji. Dežela je danes bolj razklana, kot je bila, in nasprotja med angleškim in francoskim delom so veliko očitnejša. Težnje po ločitvi francoskega dela Kanade od angleškega, ki so postale kar dosti glasne v preteklem letu, so povzročile na prenekaterih mestih zaskrbljenost za bodočnost Kanade, ki bo čez dve leti praznovala stoletnico svojega obstoja.

Na to stoletnico se povsod pripravljajo in od nje veliko pričakujejo. Pri tem je jasno, da je potreba odnose med angleškim in francoskim delom Kanade postaviti na novo osnovo, na tako, ki bo odstranila pritožbe francoske manjšine o zapostavljanju in stalnem prikrajševanju. Če večinski angleški del te potrebe ne bo spoznal, jo pripoznal in vzroke pritožb odstranil, bo v veliki meri padla odgovornost za notranja trenja nanj. Ne smemo pozabiti, da nosi večina skoraj vedno tudi večinsko odgovornost.

Zvezna vlada ima posebni odbor za pripravo praznovanja stoletnice in je v te namene določila 100 milijonov dolarjev. Toliko ali še več bodo v iste namene odločile tudi posamezne pokrajine, delno pa tudi privatniki.

Pogodba o kanadski federaciji je bila podpisana 1. julija 1867 v Quebecu. Zato bo tudi ta dan pomenil višek in središče proslave. Komisija za proslavo je dobila na stotine vsakovrstnih predlogov in zamisli, ki kažejo razpoloženje in miselnost kanadskega prebivalstva. Skupina prebivalcev iz Britske Kolumbije je predložila, na bi za stoletnico ustanoviti Kanade do bil vsak uslužbenec en teden plačanih počitnic, nekdo je pisal, da bi bilo dobro, če bi za to priložnost zgradili ob cestah hodnike za matere z otroškimi vozički. S severa je prišel predlog za zgraditev mavzoleja, da bi mogli pozimi, ko je zemlja zamrzla, kam spravljati mrljice.

V Montrealu pripravljajo že dalj časa svetovno razstavo, o kateri trdijo, da bo prekosila to, ki je bila lani in bo letos znova odprta v New Yorku.

Liberalna vlada, ki se v parlamentu ne more opirati na večino, ampak le na dobro voljo obeh malih strank, se ne počuti preveč varno. Ko se bo prihodnji mesec parlament zbral znova k rednemu delu, se prav lahko zgodi, da se večina odloči za nezaupnico vladi in dežela bo morala na nove volitve. Trdijo, da bi vodniki liberalne stranke z izjemo njenega predsednika L. Pearsona radi imeli volitve v juniju, ta sam pa bi jih rad odložil na kasnejše.

Gospodarski opazovalci trdijo, da bo novo leto vsaj tako dobro v gospodarskem pogledu, kot je bilo preteklo. V nekaj mesecih bo dežela pozabila tudi na lanske prepire v parlamentu, ki niso volilnima strankama bili posebno v čast in ugled. Tako računajo, da se ti dve ne bosta gnali za zgodnje volitve, med tem ko naj bi bile te ugodne za manjše stranke.

Ko se takole od časa do časa zbere kaka slovenska družba, rečemo katero tudi o naši domači kanadski politiki. Pri tem sem prišel večkrat do spoznanja, da se naši ljudje ne zanimajo vedno dovolj za te stvari. Včasih se mi je zdelo, da jih to sploh ne

briga, kot da ne bi živeli v Kanadi. In vendar je od političnih razmer v deželi v veliki meri odvisno tudi naše blagostanje. V tem pogledu se mi zdi, da bi Kanadska AD lahko pomagala, če bi redno prinašala tedensko ali vsaj na vsaka dva tedna kratek pogled političnih novic iz Kanade.

Naročnica piše

Hamilton, Ont. — Spoštovana urednica! Kot naročniki dnevnika Ameriška Domovina Vas prav pristržno pozdravljamo in Vam sporočamo, da smo zadovoljni z Vašim listom. Moti nas le to, da je večkrat po 4 ali celo 5 dni kasen, posebno petkova številka. To verjetno ni Vaša krivda, ampak krivda pošte.

Kot ljubiteljico slovnice in pravorečja me zelo moti beseda "Rojenice", ko poročate o rojstvih otrok. Beseda me spominja na pravljico o ženah "rojenicah" ali "sojenicah", ki naj bi napovedovale usodo novorojenčkov. Rojstvo otroka je zadeva matere in ta je porodnica in ne rojenica.

Moj mož zelo pogreša vesti o sportu, zlasti o takih velikih dogodkih, kot so bile olimpijske igre v Tokiu lansko jesen.

Te pripombe so Vam lahko dokaz, da se za AD res zanimamo in jo redno preberemo. Vsak dan jo težko čakamo, saj nam

Grupna polovanja 1965

v Slovenijo z avionom in ladjo od \$329.25 v obe smeri. Isto tudi za obisk Vaših sorodnikov.

RES STROKOVNA potniška pisarna, zastopniki vseh važnih avionskih in ladijskih družb z najpopolnejšimi uslugami od fotografije za potni list do vseh vrst kart, najetja avtov, hoteli itd. — Za dobra mesta 1965 rezervirajte čimprej brezobvezno! IMIGRANTSKE CENE za avion Ljubljana—Toronto, Can. \$267.60. Za Vas napravimo prošnjo za vseletev, nabavimo karto, predvsem pa TOČNO obvestimo o prihodu. Za obisk sorodnikov sedaj skrajšan postopek.

Na pisma izven Toronta odgovarjamo isti dan!

DINARSKI BANKOVCI, TRAVELERS CHEQUES, KOVČKI, VIZUMI, JAVNI NOTAR. • SLOVENSKE KNJIGE IN PLOŠČE.

WORLD TRAVEL SERVICE LTD.
258 College St.
Toronto 2b WA 3-4868

prinaša košček domovine, ki jo ne bomo nikoli pozabili.

Rozina Zorko

Op. ured. — Večkrat poročamo o rojstvih pod naslovom "Rojenice". Pri tem so mislele vile iz staroslovenske mitologije, ne pa matere-porodnice. Zadnja beseda bi bila primerna za naslov le, če bi pisali o porodnicah, poročila pa govore redno o rojstvih, o starših in prastarih novorojenih. — O olimpijadi v Tokiu je list poročal parkrat v daljših sestavkih I. K. in Pak-a, dnevna podrobna poročila o poteku olimpijade pa smo opustili v prepričanju, da bodo oni, ki se za nje zanimajo, to brez dvoma zvedeli na TV. Vsekakor hvala za pripombe in želje!

NEKAJ KRATKIH

OTTAWA. — Predsednik vlade Pearson je napovedal, da bo Oddelek za vseljevanje izdal posebno belo knjigo o postopku in administraciji vseljevanja v Kanado.

Zunanje ministrstvo je objavilo, da je preko Rdečega križa poslalo Cejlonu za \$40,000 pomoči žrtvam velikega ciklona, ki je povzročil velikansko škodo na severnem delu otoka.

Zvezna vlada misli v prihodnjem proračunskem letu povšitati sredstva za znanost od sedanjih 297 na 334 milijonov.

Minister za zdravstvo je objavil ustanovitev posebnega Narodnega sveta za socialno skrbstvo, ki bo posvetil posebno pozornost vprašanjem težav ostarelih, za delo nesposobnih in brezposelnih.

Kanada je po uradnih podatkih v času med letinama 1963-1964 prodala v tujino 614.900.000 mernikov pšenice, ovsa, ječmene, rži in lanu, okoli 90 milijonov več kot od zadnjega rekordnega leta 1952-1953.

Brez pomoči je umrl

Stranka: "Gospod doktor, prosim vas, izstavite mi mrtvaški list za mojega moža."

Zdravnik: "Kdo pa ga je zdravil?"

Stranka: "Nihče, gospod doktor, je kar brez zdravnika umrl."

— Nova Gvineja je bil prvi od jugovzhodnih tihomorskih otokov, ki so ga Evropejci odkrili.

L. Ambrožič, st.:

Kako sem doživljal doma komunistično revolucijo

(Nadaljevanje)

Ker sedaj domobranci niso mogli obvladati celega prostora so patrolirali enkrat tu, drugič tam. Ker so pa imeli partizani povsod izvežbane terence — obveščevalce, so vedno točno vedeli, kje se domobranci kretajo, pa so hitro sunili v drug konec in olajšali kakega kmeta ali trgovca za vse, kar je imelo zanje kako vrednost. Zato smo začeli takoj misliti na povišanje moštva v četi. Ako bi imeli doma tiste ljudi, ki so jih odpeljali Italijani na otok Rab in druga taborišča, kjer jih je nad polovico pomrlo od lakote in žeje, če bi imeli tiste, ki so se nahajali v strašnih italijanskih in nemških zaporih, kjer so od gladi in drugih strahot poginjali, bi imeli hitro zadostno število mož, da bi obvladali ves položaj. Tako je pa šlo le počasi. Nekaj se jih je dobilo še iz domačinov, nekaj so nam jih poslali od drugod. Tako smo kmalu zopet obvladali cel položaj.

Ko sem spravljal skupaj kartoteke, sem moral iskati podatke o osebah, če sem jih hotel pravilno označiti, na zelo različnih mestih. Mnogi so me razočarali, mnogi presenetili. Zlasti so me razočarali nekateri člani naše čete. Na žalost moram reči, da tudi pri domobrancih niso bili sami angelčki. Tudi pri domobrancih je bilo mnogo gnilega. Tega ravno nisem mogel opaziti, da bi bila kaka povezava s komunizmom, pač pa po ovinkih, radi umazane kupčije. Tudi v našo četo so se prislinili taki, ki so iskali sebe in svojih koristi. In na te tiče sem spustil najprej, jih opazoval in jim sledil, da jim bomo čimprej prekrizali račune ter jim ustavili njihovo nečedno delo. Odpustiti iz domobranstva jih ni kazalo, ker bi lahko zunaj mnogo škodovali stvari. Zato je bilo treba malo potrpeti in opraviti mnogo skritega dela. V tem mi je precej pomagal tudi moj čin narednika, ker sem lahko poslal zanesljive fante na svojo roko na poizvedovanje in sam sem se lahko vtikal v reči, ki bi mi kot navadnemu vojaku ne bile dostopne. Zvedel sem namreč, da prihaja na nekem kraju pod Grmado večkrat živina čez mejo iz Gorenjske v Ljubljansko pokrajino, katero pokradejo partizani gorenjskim kmetom. Na tej strani jo prevzemajo gotovi ljudje ter jo od-

dajajo predmestnim mesarjem in celo mesarjem v mesto. Zvedel sem, da je narejen prehod preko meje, žične zapore, ter da so vse nagazne bombe odstranjene z vednostjo nemške obmejne straže pri Sv. Katarini. Zvedel še, da so v to kupčijo vmešani nekateri člani naše posadke. Zdelo se mi je tudi sumljivo, zakaj neka skupina treh mož hoče večkrat po polnočni uri na patrolo. Vse to je bilo treba preiskati, izluščiti. Treba je bilo velike spretnosti in skrajne previdnosti, da se je potem vsa zadeva — "slučajno" — odkrila in ustavila.

Ako bi delal le malo neprevidno, bi me ta dolga veriga povezancev gotovo zasledovala in se maščevala nad menoj. Bil bi v vedni nevarnosti, kdaj me bo iz kake zasede kdo pihnil. Nihče bi ne preiskoval, kdo me je. Saj so bile tiste dni smrti različnih vrst na dnevnem redu. Imel sem stalno ob strani nekaj mladih, zelo zanesljivih fantov, tudi spretni so bili dovolj in sem jih pošiljal na ogled enkrat tu, enkrat tam in ti so mi prinašali zelo dragocena odkritja, po katerih sem nato lahko sledil naprej — stvari sami do končnega odkritja vsega. Neki Ivan se je celo parkrat napravil v partizana in šel "na sprehod" skozi odprtino v mreži ob meji na gorenjsko stran meje. Zvedel sem tudi, da so poleg drugih nekaterih v četi bili soudeleženi v to kupčijo tudi tisti trije, ki so večkrat hoteli po polnoči sami na patrolo. Ti so bili vsakokrat obveščeni, ob kateri uri bo kak mesar gnal živino od Razorške gmajne naprej. Do tam jo je vedno prignal neki Jaka iz Dvora, na Razorški gmajni jo pa predajal mesarjem. Tista trojica je pa bila stalno obveščena, kdaj se bo to zgodilo. Počakali so malo nižje mesarja, mu hoteli živino vzeti — zapleniti. Nazadnje se pa vedno pogodili za toliko in toliko denarja in živino so mu pustili, da jo je odgnal dalje.

Se marsikaj nepravilnega se je pripetilo v četi, a ne nameravam o tem več pisati. Naj zadržim le ta primer, ki mi je dal res mnogo muje, da sem tako srečno izpeljal do konca. Nihče me ni sumil, da sem bil to jaz, ki jim je prekrizal račune.

Z Nemci nismo imeli po domobranskih postojankah nikakih stikov. Na Dobrovi so imeli nastanjenjo četo novincev, zelo mladih fantov, ki so jih vezbali tako trdo in surovo, da so se nam fantje v srce smilili. Bili so 17 in 18-letniki. Vezbali so jih tako dolgo in s tako trdoto ter

pri pičli hrani, da so bili nazadnje za vse popolnoma brezumni. Za nič več se niso brigali. Sledili so le komandi in ukazom. Potem so jih odpeljali, ne vem kam, pa tudi komanda s pisarno in kuhinjo vred je odšla. Pozneje se niso več vrnili.

Ne dolgo po odhodu Nemcev se je ustavila na Dobrovi odprava z oddajno postajo, z nekaj višjimi častniki Mihajlovičeve vojske s spremstvom in četniki. Poleg je bil tudi vsaj en general, en polkovnik in še drugi. V tistih časih je bilo prav, da se nismo brigali za imena in naslove. Ker so bile pogoste aretacije in zasliševanja, je bilo mnogo boljše, da nisi vedel za nobeno stvar. Le tako se je lahko rekel: ne vem, prisegam, da ne vem.

Kdo je prijavil to Nemcem, le Bog ve. Domobranci smo kar moč potihno in ponoči spravili vse v varna prenočišča, oddajno postajo zakopali globoko v seno, častnikom je bilo pripravljeno mesto na gospodarskem poslopju pri nekem kmetu prav v sredini vasi Dobrove. Bilo je pa tako skrito, da jih Nemci niso staknili celo pri dvakratni temeljiti preiskavi. Vsa ta skupina je nameravala ostati nekaj dni na Dobrovi, nato se pa premakniti na nek drug položaj. Tukaj naj bi se nekoliko odpočili, pa morda oddali kako brzojavko preko morja. Vse to jim je pa prekrizala nemška obkolitev.

Jaz nisem stanoval v velikem dobrovskem župnišču, kjer je bila nastanjena domobranska posadka. Imel sem sobo v zdravnikovi hiši z oknom proti veliki verandi in prvem nadstropju. Drugo noč po prihodu ilegale me prebudil nemški vojak. Nisem vedel takoj, kdo je, ki me je prebudil, ker mi je svetil z žepno svetilko naravnost v oboje. Govoril je pa seveda v nemškem jeziku. Vse to se mi je tako čudno zdelo, da sem prve trenutke mislil, da sanjam. Ko je pa ponovno zavpil nad menoj, naj se takoj dvignem in se opravi, ker se mudi, sem prižgal električno in zagledal poleg postelje tri nemške vojake. Ko sem vprašal, kaj se je zgodilo in za kaj gre, so mi odgovorili, da me ne briga to in da bom že še vse zvedel pozneje. Naredili so takoj preiskavo, katere je bilo kar hitro konec, ker sem imel le malo reči v sobi. Najbolj jih je zanimala mašna knjižica.

Vsak jo je zase vso prelistal in vse podobice so mi pobrali iz nje ter jih odnesli seboj. Dočim mi je knjižico vrgel nazaj v predal. Skozi okno sem videl, da je zunaj na verandi še kakih pet ali šest vojakov. Ne vem, kaj so pričakovali, da bodo dobili pri meni. Morda so pričakovali kakega odpora. Napovedali so mi aretacijo in moral sem z njimi. Ko smo stopili iz sobe, sem opazil, da vršijo preiskavo tudi po drugih prostorih zdravnikovove hiše. Prebrskali so vse papirje in vse prevrnili, a dobili niso k sreči nič. Kar je bilo nevarnega, smo že preje, pred prihodom Nemcev uničili ali pa poskrili. Sicer smo pa imeli že ves čas okupacije take skrivne prostore, da smo razne predmete in papirje vanje zaprli. Za te prostore niti pisarniške moči niso vedele. Le župan (komisar) in nekateri zaupniki. (Ob prihodu Italijanov v naše kraje so bili vsi župani razrešeni službenih mest in bili postavljeni komisarji na njihova mesta. Ker pri nas ni hotel nobeden od domačinov prevzeti tega mesta, je dodelilo Okrajno glavarstvo enega svojih uradnikov v občino za komisarja. Ta nam ni dolgo ustrezal, ker je bil močno nagnjen na levo in se bratil s partizani, terenci itd., zato smo poiskali boljše in zares dobro moč v osebi bivšega tržiškega župana Janeza Majersiča. Kdor pozna njega, bo dejal, da smo imeli dobrega komisarja.

(Dalje sledi)

V Afriki kritizirajo ameriški mirovni zbor

TUNIS, Tuniz. — Ameriška javnost šteje idejo o mirovnem zboru za zelo posrečeno in jo hvali pri vsaki priliki. Tudi tujina je zadovoljna z njo, vendar pa se tupatam oglašajo tudi kritiki. Prve kritične glasove slišimo v Tuniziji. Tu so sicer zelo zadovoljni z delom mirovnega zbora, vendar pa mislijo, da so njegovi člani včasih preveč goreči v začasni asimilaciji z mestnim prebivalstvom in njegovim načinom življenja.

Kritiki pravijo, da dobro razumejo dobro voljo članov mirovnega zbora tudi brez takih dokazov, kot so na primer uporaba bicikla, raba lokalne hrane, težka dela pri stavbah itd. Članom mirovnega zbora ni na primer treba delati s krampi in lopatami pri javnih delih, bi lahko našli ustreznijo zaposlitev. Domačini mislijo, da je čisto prav, ako skušajo člani mirovnega zbora tudi živeti tako kot oni sami. Ako pa morejo ohraniti nekaj navad, ki so jih prinesli seboj iz Amerike, pa to ne bo nič škodovalo njihovem ugledu in slovesu.

Take kritike niso splošen pojav v Afriki, potrjujejo pa dejstvo, da v Afriki ne razumejo pojma o idealizmu tako, kot ga razume bela rasa. Za afriško javnost je idealizem še zmeraj samo sredstvo za osebne ali politične cilje, ne pa nekaj, kar ima namen v samem sebi. To je pa ravno tisto, česar člani mirovnega zbora v Afriki ne morejo hitro razumeti, in se radi tega razočarajo nad svojim delom in še bolj nad navidezno malimi njegovimi uspehi.

Prehitra vožnja!

Prvi motorist v naši deželi je moral plačati \$10 kazni za prehitro vožnjo, čeprav je vozil le z brzino 10 milj na uro. To je bilo seveda že — davno!

CLEVELAND, O.

Zenske dobijo delo

Delo za žensko

Iščemo žensko za lahko hišno delo in za družbo starejši ženski. Svojo sobo in plača. Kličite 942-6150 ali 381-3390. (2)

MALI OGLASI

SIVILJA

na domu. Novo in popravljene obleke.

MILKA MARN

15626 Holmes Ave. (2)

V najem

4 sobno stanovanje s kopalnico, v bližini sv. Vida, se poceni odda. Vprašajte na 5516 Carry Ave., zadaj. (3)

DRESSMAKER

At home. New or repair clothes.

MILKA MARN

15626 Holmes Ave. (2)

ZULICH INSURANCE AGENCY

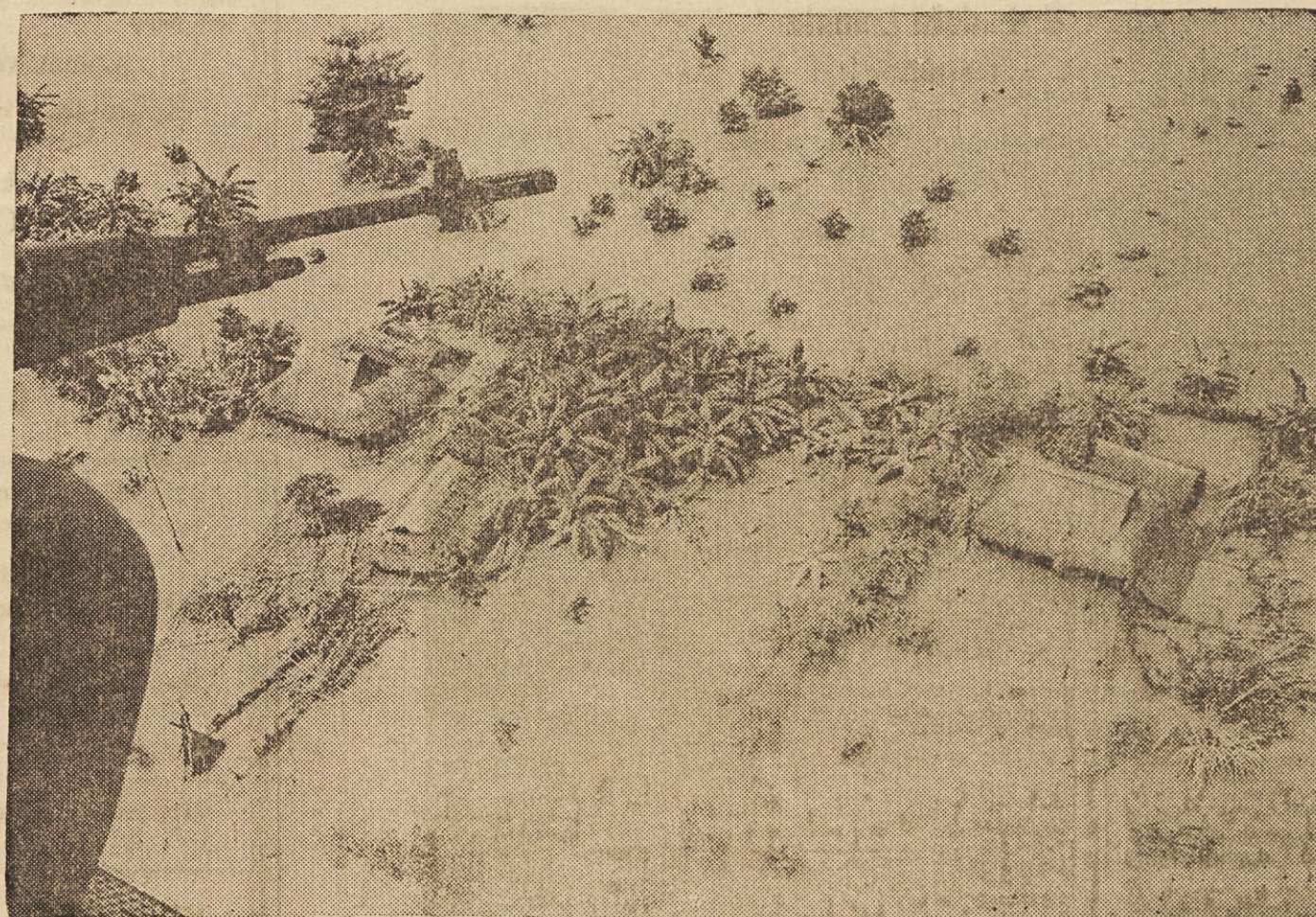
18115 Neff Rd. - IV 1-4221
Cleveland 19, Ohio

V najem

Oddamo v Collinwoodski naselbini 4 sobe spodaj v skoraj novi hiši. Kličite WH 3-5970. (6)

Hiša naprodaj

Dvodružinska hiša in 2 ekstrasobe za dohodek. Cena \$11,900. Na Saranac Rd. in E. 160 St. Kličite 851-0517. (11)



UBOGI LJUDJE — Kot bi že sama revolucionarna vojna, ki so jo rdeči začeli v Južnem Vietnamu, ne bila dovolj hudo breme za podeželsko prebivalstvo države, so neurja in tornadi povzročili nedavno še obsežne poplave. Na sliki vidimo vojaško patrolo, ko v helikopterju leti preko poplavljenе pokrajine.

— Beseda Nippon — po naše Japonska — pomeni "deželo vzhajajočega sonca".

Josip Jurčič:

DESETI BRAT

ROMAN

Oko je bilo ozdravljeno, in doktor je moral zopet v mesto. Plemenitahu se je bil znal toliko prikupiti, da ga je ta pri odhodu vabil, naj pride večkrat v njegovo hišo. Sicer pa je imel tudi po zimi priliko govoriti z mojo materjo, ko je s stricem prihajala v mesto.

Tako jo je tri leta slepil s svojo ljubeznijo, ki je bila, to se ve, samo navideza. Vse to zaradi bogastva!

Moja mati je izpolnila dvaindvajset let. Ženini so se jeli oglašati. Marsikateri med njimi je snubil morda iz ravno tako nepoštenih razlogov kakor Kaves. Vendar vem, da bi bil najslabši med njimi boljši od doktorja. Pa mati je imela vero, da boljšega in blažjega nima ves svet. Zato se ni vdala v stricevo voljo, ki je, že slaboten in postaren, želel, da bi se možila pred njegovo smrtjo, in ji je nasvetoval zdaj tega, zdaj onega izmed tistih, ki so mu bili po godu.

Stric je bil že nevoljen in je pretil tako in tako.

To je doktor vse zvedel. Ker se je bal, da bi mu ne izpodletelo, česar je čakal že tri leta, da bi namreč stric moje matere ne prisilil vzeti katerega drugega, je sklenil kaj takega nemogoče storiti. To, kar je malopridnež naredil, se zgodi v naši deželi težko še kdaj. Pregovarjal je mojo mater, da bi se z njim na tihem poročila. Moja mati je bila preveč vestna ženska, da bi se bila temu takoj vdala.

Ko je razvidel, da sam ne opravi ničesar, je dobil za denar nekega malopridnega duhovnika, ki ni hotel poznati svetosti svojega stanu in je bil zategadelj po višji duhovski oblasti od službe odstavljen zaradi več pregreškov, ki so vsi izvirali iz pijanstva. Ta je moji materi dokazoval, da tako dejanje v teh okolištinah ne bi bilo niti zoper cerkveni, niti zoper deželni zakon, če se le poroka črez nekaj let očitno razglasi ali na videz ponovi pred svetom. Ker je doktor to obetal, je privolila moja mati in omenjeni duhovnik ju je poročil.

Pač se je moja mati kesala in grenke solze točila, ko je bilo to končano. Nekaj ji je menda v srcu dejalo, da ta reč ne more doseči srečnega konca. Tudi se ji je takoj

zdelo, da se je doktor, poprej ves ljubezniv in prijazen, po poroki vidno izpremenil. Pa revica je molila in prosila Boga, da bi obrnil vse na bolje, in molitev ji je dajala upanje. Upanje — upanje! Neumnost! —

Od strani je slišala, da doktor Kaves, o katerem ni živ krst vedel, da je njen zakonski mož — da ta doktor Kaves ne živi posebno v strahu božjem in pošteni čednosti, kar se ženstva tiče. — O zakaj ni tega prej slišala! — In vendar tudi zdaj ni verjela, ni mogla verjeti! Ko sta se sešla, kar pa je bilo malokdaj, ga je vprašala, ali je to res, ali ne. On je sicer tajil, pa ne veliko. In ko se je začela bridko jokati, jo je pustil in šel. 'Neumnica!' to je bila vsa tolažba, vse opravičevanje!

V nekem pogovoru jima je prišla govorica na sv. vero in na Boga. Iz nekaj besedi, ki jih je govoril, se ji je razvidelo, da nima nobene vere. Ko se je s strahom obrnila od njega, roke sklenila in zavpila: 'Jezus, kaj bo s teboj!' se je zaničljivo zasmeljal, vstal in šel, pozdravivši jo z lepo besedo: 'Ti si neumna!'

In vendar ga je imela rada. Molila je zanj, molila je tačas in še potlej v drugačnih časih, in še jaz sem moral z njo moliti zanj!

Kakih šest mesecev po oni nesrečni poroki je stric moje matere zbolel. Naredil je testament. Moja mati ga je ljubila kakor očeta, in ker ji je vest vedno očitala, da se je v poslednjem času zelo pregrešila zoper njega, mu je stregla še z večjo neutrudnostjo noč in dan.

Doktor Kaves je bil poklican k staremu gospodu. Do tega je imel stari največje zaupanje. Misli je, da je to njegov prijatelj, da ga bo on še smrti otel, če ga bo le kdo. Kako strahovito se motimo na tem svetu!

Moja mati je doktorja, preden je bolnika videl, poklicala na stran ter ga s sklenjenimi rokami prosila: 'Peter, ljubi Peter! Skrbi z vso svojo vednostjo, da boš strica ozdravil. On je moj dobrotnik in botudi tvoj. Bog naju varuj pregreš-

ne želje, da bi umrl! Temveč jaz rada čakam še deset, dvajset let, da so le stric živi in zdravi!'

'Skrbel bom!' — je dejal on.

Dal mu je nekega črnega zdravnika. Polovico je bolnik v dveh dneh popil, tretji dan je umrl. Tačas moja mati ni slutila nič hudega. Pozneje pa je v svojih burnih dnevih govorila, da je Kaves stricu zavdal. Izkazati mu ne morem! Enkrat sem mu to omenil in na obrazu sem mu bral, kakor bi bilo res! Bog bo sodnik! Naj bo milostiv!

Sodišče je po stricevi smrti vzelo testament in imetje v svoje varstvo. Majdalena Strugova je bila imenovana v poslednjem stricevem sporočilu za edino dedinjo. Doktor Kaves je mislil, da je na koncu svojega namena.

Pa Bog je drugače obrnil. Izkazalo se je, da plemenitah Strug, moje matere stric, vprek svojem bogastvu ni imel nič svojega imetja. Vse je bil namreč podedoval po neki teti. Ta pa je imela sina,



V blag spomin

OB PRVI OBLETNICI ODKAR JE IZDIHNIL SVOJO PLEMITO DUŠO NAŠ PRELJUBLJENI SPROG, OČE, STARI IN PRASTARI OČE IN TAST

Anton Krall

Umril je dne 5. januarja 1964.

Ura slovesa pred letom je bila; težke ločitve spomin se budi. Ljubezen do Tebe pa vedno je živa, v vsem našem življenju kot lučka gori.

Ti se ga, Gospod, usmili, ljubi Jezus, Ti mu daj rajski mir na vekomaj.

Zalujoci:

soproga MARY, roj. NOSSE
hčere: MARIAN, ANN in ALICE
sinova: ANTHONY in EDWARD
SNAHI, ZET, VNUKI in VNUKINJE
OSTALI SORODNIKI
Cleveland, O., 5. januarja 1965.

za katerega se ob njeni smrti ni vedelo, kje je, tako da so ga sorodniki proglasili za mrtvega.

Leto pred stricevo smrtjo je z daljnega prišel v svojo domovino nazaj. Ker pa je videl, da je stric na koncu svojega življenja, ni hotel precej terjati svoje pravice. Zdaj pa po Strugovi smrti se je očitno oglašil in izkazal. Testament je bil ovržen, Majdalena ni imela nič, razen zapuščine svojega očeta, ki pa ni bila veliko večja, ko dota vsake boljše kmetijske hčere.

Pravda, ki jo je moja mati začela po prigananju doktorjevem, se je iztekla na njeno izgubo prav v kratkem času, ker je bilo vse očitno po zakonu.

Zdaj šele je prišlo moji materi spoznanje, popolno pa strašno spoznanje!

Ko je doktorja, ki se jo je odslej čisto ogibal, poiskala in ga opomnila, naj se sklenjena zveza razznani; ko mu je povedala, da pridem jaz v kratkem času na svet kot sad te zveze, tačas se ji je pokazal pravi doktor Kaves.

'Jaz te zdaj ne poznam! Beračice ne maram, posebno grde ne!' To so bile zadnje besede, ki jih je govoril z njo. Ta izkušnja je bila pač podučna, ali draga moja mati bi bila skoro življenje dala za njo. Morda bi bilo bolje!

Ko je ozdravela na vročinski bolezni, se je pokazala druga bolezen, blaznost. Razum in zdravje na duhu sta se ji za nekaj časa povrnila, ko sem se jaz rodil. Pa ne dolgo potem in zopet se je je lotilo. In vse njeno življenje se je menjavalo zdravje in blaznost.

LETNA SEJA
"SLOVENSKEGA DRUŠTVENEGA DOMA"

20713 Recher Ave., Euclid, Ohio

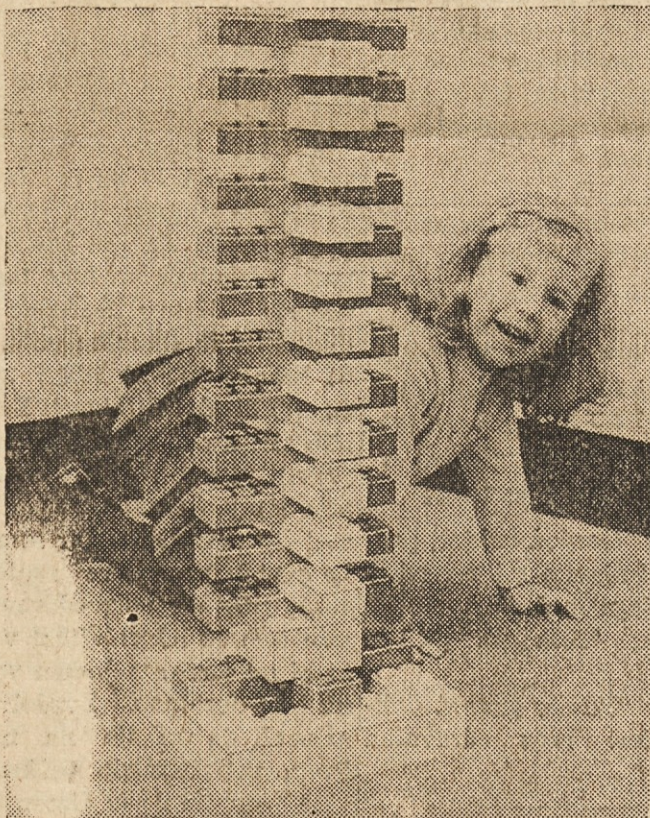
v nedeljo, 17. januarja 1965

Začetek ob 2. uri popoldne

Vljudno vabimo vse lastnike certifikatov ter društvene zastopnike, da se te važne seje gotovo udeleže.

Za direktorij:

JOSEPH TREBEC, predsednik
ALPHONSE SAJEVIC, tajnik



JE TRDNA? — Tri leta stara Heidi Schwartz v Forest Hills, N.Y., je zgradila doma nebotičnik. Veseli se svoje zgradbe, ki pa po vsem sodeč ni posebno trdna.

Pač je imela dokaze sklenjenega zakona z doktorjem Kavesom v roki. Pa tožiti ga ne bi bila hotela — ljubila ga je še zdaj, nevredneža; in ko bi ga bila hotela tožiti, ne bi bilo več mogoče, zakaj Kaves se je kaj takega bal in je šel iz dežele tačas, ko je moja mati ležala pri tujih ljudeh in napol mrtva. Kam je šel, ni vedel nihče.

Od kraja je stanovala moja mati v mestu. Kmalu pa je izprevidela, da v mestu njeno malo imetje ne bi trajalo dolgo. Preselila se je z menoj na kmete. Sorodnik, ki je bil namesto nje podedoval Strugovo graščino, ji je ponujal svojo pomoč. Pa ničesar ni hotela vzeti.

Jaz sem ji bil edino veselje. Le enkrat se spominjam, ko ji je bila zopet temna sen-

ca prevzela um in pamet in sem jaz deček štirih let jokaje gledal čuden njen obraz ter poslušal nenavadne, nekaj divje besede svoje ljube matere in si v smrtnem strahu nise tega mogel razložiti, tačas se spominjam, da me je pehnila od sebe in dejala: 'Proč, ti si njegov!' Pa takoj v tistem hipu se ji je um povrnil, stisnila me je k sebi in dejala: 'Ni res, moj, moj!' Ko bi sto let živel, tega ne bi mogel pozabiti.

(Dalje sledi)

Pri zdravniku

"Milostljiva, to ni nič hudega. Pijte nekaj časa samo vodo in kopajte se vsak dan."

"Vidiš, moziček, gospod doktor mi svetuje, naj grem v kopališče."

COSMOS PARCELS EXPRESS CORPORATION

Po dogovoru s podjetjem "JUGOEXPORT" v Beogradu sedaj lahko naročimo za vas TELEVIZORJE (\$125 ali več), HLA-DILNIKE (\$108 ali več), RADIO-APARATE, STEDILNIKE, SIVALNE STROJE, PRALNE STROJE, MOTOCIKLE, SKUTERJE, CEMENT in drugi gradbeni material, — vse, kar bi radi POKLONILI vašim sorodnikom in prijateljem v Jugoslaviji. BREZ CARINE, vse prvovrstni jugoslovanski izdelki, cena povečini franko železniška postaja prejemnika v Jugoslaviji, plačilo v U. S. dolarjih, preko

COSMOS PARCELS EXPRESS CORPORATION

45 West 45th Street NEW YORK, N. Y. 10036

Tel.: CI 5-7711

HITRA, ZANESLJIVA
POSREŽBA

MULLALLY FUNERAL HOME

ZRACEVALNI SISTEM AMBULANČNA POSLUGA
POGREBI VSAKIH CEN

365 East 156th Street KENmore 1-9411

70 - LET - 70

nudi KSKJ ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam, v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA
KATOLIŠKA



SLOVENSKA
JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki.

Premoženje: \$15,100,000.00
Število certifikatov: 47,500

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštenu in nadsolventni podporni organizaciji —

AMERIŠKI SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K.S.K.J. sprejema pod svoje okrilje moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta.

K.S.K.J. izdaja najmodernejše vrste certifikate za odrasle in mladino od \$500.00 do \$15,000.00.

K.S.K.J. nudi zavarovalnino za onemoglost, poškodbo in operacijo do vsote \$400.00 za članstvo mladinskega in odraslega oddelka.

Ako še nisi član ali članica te mogočne bratske katoliške podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj — bolje danes kot jutri!

STARŠI, VPISITE SVOJE OTROKE V KSKJ!

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte tajnike ali tajnice krajevnih društev KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD K.S.K.J.
351-353 No. Chicago St. Joliet, Illinois

CHICAGO, ILL.

NEW YEAR'S GREETINGS

NEW YEAR'S GREETINGS
from

PIONEER ATLAS LIQUORS
Division of McKesson-Robbins Inc.
4625 W. Maypole AU 7-6100

HAPPY NEW YEAR

1st Savings
of La Grange Park

SAFETY OF YOUR
SAVINGS INSURED
UP TO \$10,000.

Richey V. Graham, Jr., Pres.
Edward J. Klecka, Sec.

1215 East 31st St.
La Grange Park, Ill.



ROKA ZAKONA JE POSEGLA VMES — Na sliki vidimo člana "Munšajnarske patrola", ko uničuje kotel za kuhanje žganja, ki ga je patrola odkrila v hosti Kentuckyja. Oblasti preganjajo na vse načine nezakonito kuhanje raznih vrst žganja, pa jim boj s to staro navado v državah Kentucky in Tennessee slabo uspeva.